

Prof. Stjepan ...

SLUŽBA BOŽJA

LITURGIJSKO-PASTORALNI LIST

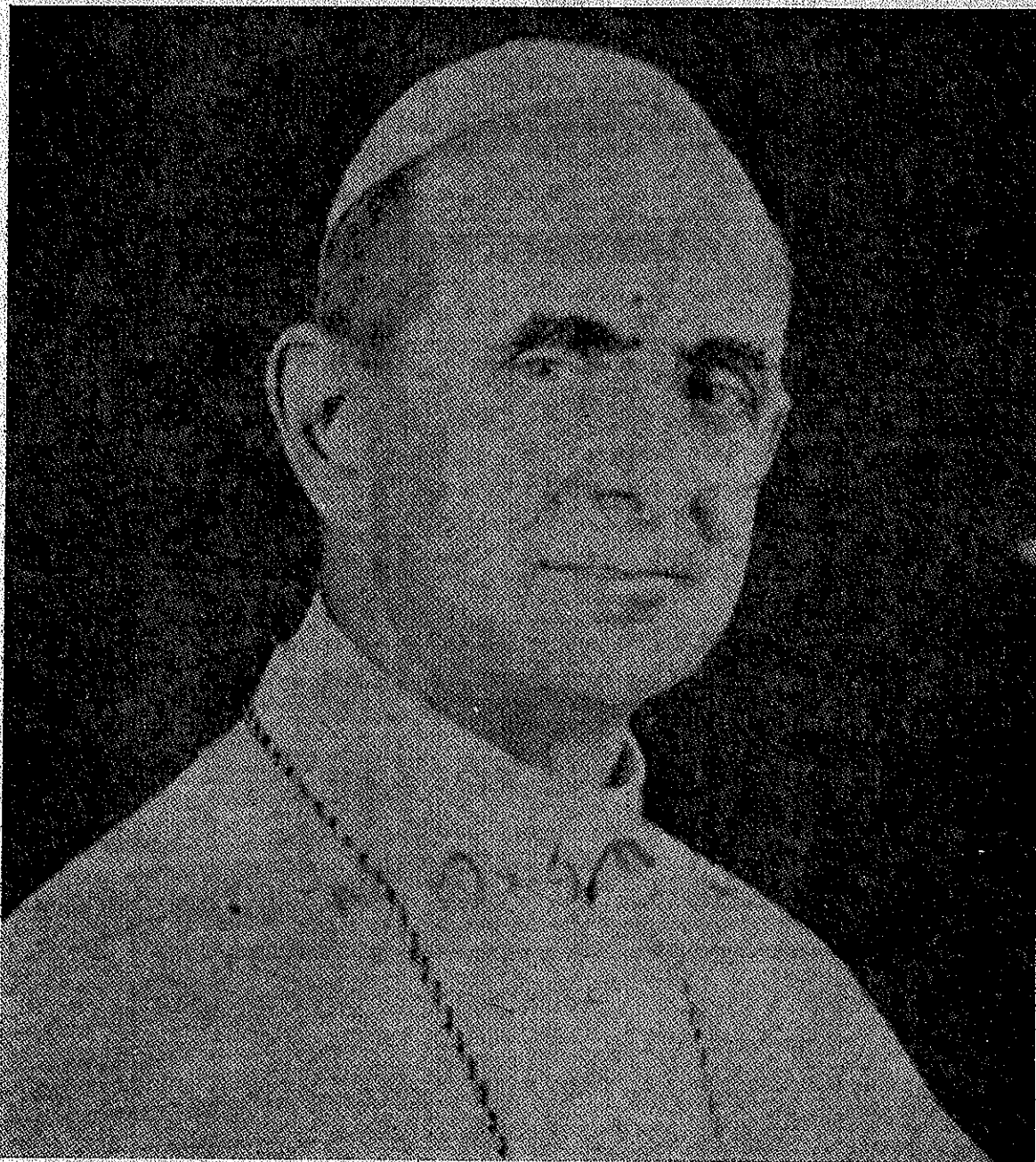
GODINA III

MAKARSKA 1963.

BROJ 4-5

IMAMO PAPU PAVLA

Bi poslan od Boga čovjek kojemu bijaše ime Ivan XXIII. Pontifikat mu nije bio duga vijeka. No ipak je on za same četiri i pô godine dobro uzgibao vode Jordana i vode mora naroda i naglo, nenadano pošao... Izbor novoga pape očekivao se s nestrpljenjem i živim interesiranjem. I gle! Opet

Bog svojoj Crkvi šalje čovjeka imenom Ivan Krstitelj Monti-
ni! A kad je kardinal protodakon kazao i ime novoga pape
oduševljenju, radosti i veselom klicanju masâ nije bilo kraja.

Crkva opet ima papu! I to — Pavla! Doista to ime ozna-
čuje cijeli program. A i što je bilo poželjnije, što li potrebnije
nego da na od Ivana pripremljeni teren stupi apostolska Pa-
vlova noga, da Pavlov svesvjetski duh napuhne jedra Crkve
i dadne joj dovoljnu brzinu da može ići u korak s modernim
svijetom. Za čim je nekada zemlja svijeta više čeznula nego
za blagoslovljenom rukom sijača koji je napunio riječju Bož-
jom sve od Jeruzalema do Rima? I danas u jeku buđenja obo-
jenih naroda evo opet Pavla koji postajući svima sve, želi sve
pridobiti za Krista...

Danas naše simpatije osvajaju nonkomformisti Božji, re-
volucioneri, karizmatičari. A tko iz djela bivšeg državnog sub-
sekretara, bivšeg milanskog nadbiskupa i iz samog imena ne
nazire u Pavlu VI duh Pavla iz Tarsa, »najvećeg čovjeka
poslije Isusa Krista«, velikog Kristova borca?

Crkva ima Papu, papu diplomata, učenjaka, govornika,
jezikoslovca, papu radnikâ, papu siromašnih, potlačenih, papu
srca. Ali više od toga govori činjenica: Crkva ima papu Pavla!
Ne će li po njemu nastavljeni Vatikanski koncil biti — kao
što je to zahvaleć Pavlu bio jeruzalemski — prodor Kristove
ljubavi, širine i univerzalnosti u svijet koji je razdijeljen i
koji se mrzi? Ne će li tako aktuelni socijalni problemi pod
vodstvom Pavla »kolektâ« naći svoje pravo rješenje u direkti-
vama i zakonima Crkve katoličke. Nisu li riječi: »Otvaramo
svoje ruke prema svima onima koji se ponose Kristovim
imenom. Zovemo ih slatkim imenom: braća. Neka zanadu da
će kod nas naći postojano razumijevanje i dobrohotnost« sa-
mo odjek molitve s posljednje Večere — ut unum sint! Nijes-
mo li Ivana XXIII ljubili najviše stoga što se bezbrižno pre-
puštao nadahnućima Duha Svetoga ne mareći mnogo za tra-
diciju i ukočene norme vladanja! A zar tako brzi izlazak iz
Vatikana i krunjenje na trgu sv. Petra ne govori jasno da
papa Pavao i u ovom nastavlja djelo pokojnog pape, djelo
koje, kako je sam svečano izjavio — ne može s Ivanom poći
u grob.

I tako sad imamo na kormilu Crkve svete nosioca najvi-
še službe Petra koji je uzeo ime i duh borca za univerzalnost
Crkve, reformatora i učitelja kršćanske slobode — Pavla,
apostola naroda.

I. V.